

POSTANOWIENIE SĄDU (czwarta izba)

z dnia 21 października 2014 r.(*)

Wspólnotowy znak towarowy – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania

W sprawie T-125/14

PP Gappol Marzena Porczyńska, z siedzibą w Łodzi (Polska), reprezentowana przez J. Gwiazdowską, radcę prawnego,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez D. Walicką, działającą w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

Gap (ITM), Inc., z siedzibą w San Francisco, Kalifornia (Stany Zjednoczone), reprezentowana przez M. Siciarkę, adwokata,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 grudnia 2013 r. (sprawa R 686/2013 - 1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Gap (ITM), Inc. a PP Gappol Marzena Porczyńska,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: M. Prek, prezes, I. Labucka (sprawozdawca) i V. Kreuzschitz, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

1 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 14 lutego 2014 r. strona skarżąca, PP Gappol Marzena Porczyńska, wniosła niniejszą skargę, w której domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 2 grudnia 2013 r. (sprawa R 686/2013-1), oddalającą jej odwołanie i uwzględniającą odwołanie posiłkowe interwenienta, Gap (ITM), Inc. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).

2 W dniu 26 maja 2014 r. Pierwsza Izba Odwoławcza poinformowała strony, że planuje uchylić zaskarżoną decyzję, i wezwała je do przedstawienia uwag w tym przedmiocie.

3 W dniu 30 maja 2014 r. Pierwsza Izba Odwoławcza wydała decyzję (sprawa R 686/2013-1-RE), na mocy której uchyliła zaskarżoną decyzję na podstawie art. 80 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) z powodu dopuszczenia się błędu proceduralnego polegającego na niewezwaniu strony skarżącej do przedstawienia uwag w przedmiocie argumentów wysuniętych przez interwenienta po raz pierwszy na etapie odwołania.

4 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 20 czerwca 2014 r., OHIM wniósł o przedłużenie terminu do złożenia odpowiedzi na skargę, które to przedłużenie zostało przyznane mu przez Sąd, a także poinformował o wydaniu decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję i wniósł o umorzenie niniejszego postępowania.

5 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu, odpowiednio, w dniach 4 lipca i 30 czerwca 2014 r. strona skarżąca i interwenient przedstawili swoje uwagi w przedmiocie wniosku o umorzenie postępowania, z którym wystąpił OHIM.

6 W uwagach tych strona skarżąca wyraziła swój sprzeciw wobec umorzenia niniejszego postępowania. Podniosła ona w szczególności, że wydanie decyzji uchylającej nie narusza praw stron do skorzystania ze środków odwoławczych oraz że wspomniana decyzja uchylająca została wydana z naruszeniem art. 80 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ wyznaczony stronom trzydniowy termin na zajęcie stanowiska w przedmiocie zamiarów Izby Odwoławczej dotyczących uchylecia zaskarżonej decyzji nie spełnia wymagań przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 (Dz.U. L 303, s. 1), ze zmianami. Ponadto na wypadek umorzenia postępowania przez Sąd strona skarżąca wniosła o to, aby umorzenie nastąpiło po tym, jak decyzja uchylająca stanie się ostateczna, a także o obciążenie OHIM kosztami postępowania. Natomiast interwenient nie sprzeciwił się umorzeniu niniejszego postępowania.

7 Zważywszy na złożony przez OHIM wniosek o umorzenie postępowania z dnia 20 czerwca 2014 r., a także na dotyczące tego wniosku uwagi strony skarżącej z dnia 4 lipca 2014 r. i uwagi interwenienta z dnia 30 czerwca 2014 r., Sąd, działając na podstawie art. 113 regulaminu postępowania, stwierdza, że niniejszą kwestię incydentalną należy rozstrzygnąć w postępowaniu bez przeprowadzenia etapu ustnego zgodnie z art. 114 § 3 regulaminu postępowania.

8 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że jeżeli w toku postępowania skarga stanie się bezprzedmiotowa, to Sąd nie może rozstrzygnąć sprawy co do istoty, ponieważ rozstrzygnięcie takie nie będzie mogło doprowadzić do poprawy sytuacji skarżącego (zob. postanowienie z dnia 12 stycznia 2011 r. Terezakis/Komisja, T-411/09, Zb.Orz., EU:T:2011:4, pkt 14 i przytoczone tam orzecznictwo).

9 Odpadnięcie przedmiotu sporu może wynikać w szczególności z cofnięcia lub zastąpienia zaskarżonego aktu w toku instancji (zob. postanowienie Terezakis/Komisja, EU:T:2011:4, pkt 15 i przytoczone tam orzecznictwo).

10 W tym kontekście należy zauważyć, że podczas gdy skutki prawne uchylonego aktu wygasają – jeżeli nie postanowiono inaczej – w dniu jego uchylecia, to akt, który został cofnięty lub zastąpiony, całkowicie znika z porządku prawnego Unii Europejskiej. Cofnięcie aktu ma zatem zasadniczo skutek *ex tunc* (zob. podobnie postanowienie Terezakis/Komisja, EU:T:2011:4, pkt 16 i przytoczone tam orzecznictwo).

11 Należy ponadto zaznaczyć, że skarga o stwierdzenie nieważności może wyjątkowo nie stać się bezprzedmiotowa, pomimo cofnięcia aktu, o którego stwierdzenie nieważności wystąpiono, gdy skarżący zachowuje wystarczający interes w uzyskaniu wyroku formalnie stwierdzającego nieważność tego aktu (zob. postanowienie Terezakis/Komisja, EU:T:2011:4, pkt 17 i przytoczone tam orzecznictwo).

12 W niniejszej sprawie należy zauważyć, że uchylenie zaskarżonej decyzji doprowadziło do rezultatu, który strona skarżąca próbowała uzyskać w drodze niniejszej skargi, a mianowicie do zniknięcia zaskarżonej decyzji z porządku prawnego Unii. Ponadto strona skarżąca nie przedstawiła żadnego dowodu uzasadniającego interes w uzyskaniu wyroku stwierdzającego formalną bezprawność zaskarżonej decyzji. W konsekwencji w świetle orzecznictwa przytoczonego w pkt 9–11 powyżej należy stwierdzić, że niniejsza skarga stała się bezprzedmiotowa.

13 Powyższego wniosku nie podważa zakwestionowanie uchylecia decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej przez stronę skarżącą w jej uwagach w przedmiocie złożonego przez OHIM wniosku o umorzenie postępowania.

14 Jak wynika z pkt 3 powyżej, Izba Odwoławcza uchyliła zaskarżoną decyzję na podstawie art. 80 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 z tego względu, że nie wezwała strony skarżącej do przedłożenia uwag w przedmiocie argumentów wysuniętych przez interwenienta po raz pierwszy na etapie odwołania.

15 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 80 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, w przypadku gdy OHIM dokonał wpisu do rejestru lub podjął decyzję dotkniętą oczywistym błędem proceduralnym zawinionym przez OHIM, unieważnia on wpis lub uchyla tę decyzję. Sąd wyjaśnił już w przeszłości, że błąd proceduralny w rozumieniu art. 80 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 stanowi błąd, który wywołuje konsekwencje procesowe [zob. podobnie postanowienie z dnia 9 września 2011 r. *Biodes/OHIM – Manasul Internacional (LINEASUL)*, T-598/10, EU:T:2011:458, pkt 9 i przytoczone tam orzecznictwo].

16 W niniejszej sprawie niewysłuchanie przez Izbę Odwoławczą strony skarżącej w przedmiocie argumentów wysuwanych w postępowaniu przed nią przez interwenienta stanowi taki właśnie błąd proceduralny. W konsekwencji Izba Odwoławcza słusznie uchyliła swoją decyzję.

17 Również wydając ową decyzję uchylającą, Izba Odwoławcza musiała zastosować się do przepisów proceduralnych. Tymczasem należy stwierdzić – zgodnie z tym, co wskazała strona skarżąca – że trzydniowy termin wyznaczony stronom przez Pierwszą Izbę Odwoławczą do ustosunkowania się do jej propozycji uchylecia zaskarżonej decyzji nie spełnia wymogów rozporządzenia nr 2868/95. Zasada 53a ust. 2 rozporządzenia nr 2868/95 przewiduje bowiem, że strona poszkodowana może przedstawić uwagi w sprawie planowanego uchylecia w terminie określonym przez OHIM. Natomiast z zasady 71 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 wynika, że w przypadku gdy wspomniane rozporządzenie przewiduje wyznaczenie terminu przez OHIM, jeżeli zainteresowana strona ma miejsce stałego zamieszkania, główne miejsce prowadzenia działalności lub siedzibę we Unii, termin ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc lub, jeżeli warunki te nie są spełnione, krótszy niż dwa miesiące ani dłuższy niż sześć miesięcy. W niniejszym przypadku wyznaczony przez Izbę Odwoławczą stronie skarżącej trzydniowy termin do przedstawienia uwag w przedmiocie przewidzianego uchylecia zaskarżonej decyzji jest niezgodny z wyżej wskazanym przepisem.

18 Jednakże strona skarżąca nie wykazała interesu, jaki mogłaby mieć w podważeniu decyzji uchylającej. Jak wskazano w pkt 12 powyżej, decyzja uchylająca doprowadziła bowiem do rezultatu, który strona skarżąca pragnęła uzyskać w drodze skargi na zaskarżoną decyzję. Ponadto skarżąca nie zaskarżyła decyzji uchylającej przed Sądem w terminie dwóch miesięcy od daty jej doręczenia, zgodnie z art. 65 ust. 1 i 5 rozporządzenia nr 207/2009. Okoliczność ta potwierdza brak interesu strony skarżącej w podważeniu decyzji uchylającej. W każdym razie skutek niezakwestionowania decyzji uchylającej w terminie do wniesienia

skargi decyzja ta stała się ostateczna i w pełni wywołuje skutki prawne (zob. podobnie postanowienie LINEASUL, EU:T:2011:458, pkt 11 i przytoczone tam orzecznictwo).

19 W rezultacie, zważywszy na ogół powyższych rozważań, należy umorzyć postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.

W przedmiocie kosztów

20 Zgodnie z art. 87 § 6 regulaminu postępowania w przypadku umorzenia postępowania rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zależy od uznania Sądu.

21 W okolicznościach niniejszej sprawy, mając na uwadze, że decyzja uchylająca stanowi konsekwencję błędu zawinonego przez Izbę Odwoławczą, Sąd stwierdza, że należy nakazać OHIM pokrycie całości kosztów procesowych.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.**

- 2) **Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez PP Gappol Marzena Porczyńska i Gap (ITM), Inc.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 21 października 2014 r.

Sekretarz

Prezes

E. Coulon

M. Prek

* Język postępowania: polski.